

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 117-00-00001/2011-01

Дана: 08.12.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **В.А.** из Аранђеловца, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 08.децембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **В.А.** из Аранђеловца изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

В.А. је у време престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Општинском суду Аранђеловцу. Решењем председника Врховног суда Србије број II Су.293/08 од 11.07.2008.године подносилац приговора је удаљен са судијске дужности до окончања кривичног поступка који се води против њега пред Окружним судом у Крагујевцу број Кио.90/08. Подноси пријаву за избор у Основни суд у Крагујевцу

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 111 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Високи савет судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Подносилац приговора није против наведених одлука подносио уставну жалбу односно жалбу Уставном суду.

Дана 11.01.2011.године подносилац приговора је изјавио приговор. Приговором се одлука о престанку судијске дужности побија с разлога што су његови резултати рада цењени погрешно и паушално, не зна се који период је био предмет оцене с обзиром да од 11.07.2008.године је удаљен са судијске дужности због вођења кривичног поступка, а истиче да је 2006.године имао остварење норме од 338%, па према оствареним резултатима рада закључује да је судијску дужност обављао веома успешно. У погледу критеријума достојности указује да је првостепеном пресудом ослобођен оптужбе, а понавља да постоји решење о удаљењу и да се сходно томе није било ни услова да се о његовој пријави одлучује.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 03.11.2011.године, у битноме остајући код датих навода, а даје ближа појашњења.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састава Високог савета судства, док је у смислу одредбе става 4 да деато право судијама које нису изјавиле уставну жалбу или жалбу уставном суду да изјаве приговора, а о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 03.11.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Аранђеловцу, Решење Општинског суда у Аранђеловцу број VIII Су 360/08 од 19.09.2008.године, Решење Врховног суда Србије број II Су 293/08 од 11.07.2008.године, Одлука Великог Персоналног већа број VIII Су.49/07 од 28.09.2007.године, Одлука Опште седнице Врховног суда Србије број I Су.791/07-01 од 20.12.2007.године, Решење Врховног суда Србије број VIII Су.65/01-1 од 21.08.2001.године, Увид у спис Вишег суда у Крагујевцу број К.165/11, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Аранђеловцу, а почев од 11.07.2008.године био је удаљен

са судијске дужности, до окончања кривичног поступка који се против њега води, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

П предмета у раду 75 од тога 40 старих, ређених 46 од тога 37 старих, 13 одлука израђених до 60 дана 1 након 60 дана, 45 разматраних по жалби 25 потврђених, 1 преиначена и 19 укинутих или 42%.

П1 предмета у раду 23 од тога 12 старих, решених 19 од тога 18 старих 4 одлуке израђене до 60 дана 2 након 60 дана 11 ожалбених 4 потврђене и 7 укинутих или 64%
И предмета у раду 691 од тога 4 стара решено 540 и 4 стара.

Ив предмета у раду 13256 од тога 543 стара решено 5478 од тога 369 стара

О предмета у раду 4 решена

1Р предмета у раду 7 решено 5

Укупно остварење норме 338% квалитет 52% потврђених 2% преиначених и 46% укинутих.

2007.године

П предмета у раду 140 од тога 28 старих решено 66 од тога 31 стари 6 одлука израђено до 60 дана 3 након 60 дана 29 ожалбених 11 потврђених 18 укинутих или 62%, 1 расправа по жалби отворена пред другостепеним судом.

П1 предмета у раду 38 од тога 4 стара решено 28 од тога 4 стара 1 одлука до 60 дана 1 након 60 дана 6 ожалбених 3 потврђене 3 укинуте или 50%.

И предмета у раду 38 исти решени.

Ив предмета у раду 1446 исти решени.

1Р предмета у раду 4 решена 2

Остварење норме 91,28% квалитет 40% потврђених 60% укинутих.

2008.године

Кри предмета у раду 2 решена.

К предмета у раду 45 од тога 5 старих решено 45 од тога старих 7 разматраних по жалби 17 потврђено 4 укинуто 13 или 76%.

П предмета у раду 4 решена 4 1 одлука израђена до 60 дана 20 одлука разматраних по жалби 11 потврђених, 2 преиначене и 7 укинутих или 35% 4 расправе по жалби отворене пред другостепеним судом.

П1 предмета у раду 2 решена 7 одлука разматраних по жалби 4 потврђене 3 укинуте или 43%.

И предмета у раду 79 решених

Ив предмета у раду 979 решени

1Р предмета у раду 2 решена

Остварење норме 116,21% квалитет 43% потврђених 5% преиначених и 52% укинутих, 4 отворене расправе.

Решењем председника суда од 14.06.2007.године покренут је поступак разрешења због несавесног и нестручног вршења судијске дужности, а обзиром да је у предметима извршења у којима је поступао поступке није водио на начин и у роковима како је то прописано Законом о извршном поступку, па му је изречена мера упозорења решењем Великог персоналног већа Врховног суда Србије VIII Cy.49/07. По приговору исти је одбијен одлуком број I Cy 791/07-01 од 20.12.2007.године.

Решењем Председника Врховног суда Србије VIII Cy.65/01-1 од 21.08.2001.године обустављен је поступак разрешења покренут од стране председника суда.

Пред Вишним судом у Крагујевцу под бројем К.165/11 против подносиоца приговора води се кривични поступак, па је решењем Председника Врховног суда Србије број II Cy.293/08 од 11.07.2008. године удаљен са судијске дужности до правоснажног окончања тог поступка.

Увидом у списе Вишег суда у Крагујевцу се констатује да је оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Крагујевцу од 05.08.2008. године подносилац приговора оптужен да је извршио кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ зато што је у мају 2007. године у Аранђеловцу као судија Општинског суда у Аранђеловцу поступајући у предмету извршења [REDACTED] према извршном дужнику С.В. у стању урачунљивости иако је знадо да је његово дело забрањено умишљајно примио обећање поклона да би извршио службену радњу коју не би смео извршити на тај начин што је од С.В. примио обећање да ће му дати износ од 10.000 ЕУР уколико му В.А. пронађе купца за имовину уписану у листу непокретности [REDACTED] о. Брезовац и [REDACTED] к.о. Бања и спроведе купопродају а да се извршни поступак према Barollu обустави, па је оптужени В.А. примивши обећање поклона извршио службену радњу коју не би смео извршити тако што је на основу купопродајног уговора извеђу Б.М. из Будве као купца кога је В.А. лично пронашао и С.С. из Аранђеловца као пуномоћника продавца С.В. који није имао специјално пуномоћје С.В. за продају његове имовине најпре покушао да изврши овере због непостојања специјалног пуномоћја које Закон предвиђа, лично извршио оверу печатом службе овере и својим потписом без наплате припадајуће таксе у износу од преко 20.000 динара на штету буџета Републике Србије. Пресудом Вишег суда у Крагујевцу број К.41/10 подносилац приговора је ослобођен оптужбе. По жалби јавног тужилаштва иста пресуда је укинута и враћена на поновно суђење, а поступак је у току.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и достојности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и достојности.

При том Високи савет судства налази да је неоснован приговор да се о пријави подносиоца приговора није могло одлучивати до окончања кривичног поступка који се против њега води, јер је први састав Високог савета судства споводи поступак општег избора, а не поступак разрешења појединачних судија. Дакле први састав Високог савета судства је према донетој Одлуци о критеријумима и мерилима утврђивао испуњеност критеријума за сваког кандидата, па кандидате који су критеријуме испунили изабрао на судијску функцију, а кандидатима који нису испунили критеријуме судијска дужност је престала по сили закона. Мера удаљења иако је у тренутку изрицања била орочена, не подразумева у себи да и судијска дужност подносиоца приговора траје све до протека времена за које је та мера изречена. Чињеница је да услов није настутио у тренутку доношења одлуке о избору судија. Међутим, она и није од одлучног значаја. Свим судијама изабраним по ранијим прописима, па и изабраним судијама је судијска дужност престала дана 31.12.2009. године, дакле и подносиоцу приговора, па отуда је и рок удаљења са судијске дужности подносиоца приговора био уместо до окончања кривичног поступка, најдуже до 31.12.2009. године, а када је и свим судијама престала судијска дужност.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства. Први састав Високог савета

судства је у одлуци која је предмет испитивања навео да подносилац приговора није испунио критеријум стручности и достојности. У смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и достојности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
- и
- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишним судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама имао проценат укинутих одлука и знатно изнад просека одељења у којем је радио. Даље укупан квалитет рада у 2006. години је 46%, у 2007. години 60% те 2008. године 52%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунио услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу сумње у испуњеност критеријума достојности Високи савет судства је ову сумњу засновао на чињеници да је против подносиоца приговора пред Великим персоналним већем вођен поступак разрешења, али да му је уместо разрешења изречена мера упозорења, а управо из разлога несавесног обављања судијске дужности, као и на чињеницама у вези кривичног поступка који се води против подносиоца приговора.

Подносиоцу приговора је мера упозорења изречена јер у предметима извршења у којима је поступао поступке није водио на начин и у роковима како је то прописано Законом о извршном поступку. Ово указује на одсуство свести о друштвеној одговорности судије код подносиоца приговора, јер чињеницом да поступке није водио на начин и у роковима прописаним Законом о извршном поступку, указује да подносилац приговора нема изграђену свест да у разумном року обезбеди судску заштиту права и слобода, па из тога се налази да је основана била сумња у смислу одредбе члана 14 став 2 у вези са чланом 8 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима, а што је и у складу са одредбом члана 4 Правила донетих од стране Високог савета судства.

У погледу друге чињенице коју је Високи савет судства утврђивао у погледу сумње у испуњеност критеријума достојности. Из ових списка проистиче да је подносилац приговора прихватајући као валидно пуномоћје које је имао Срећко Стојковић у предмету у којем је поступао као судија, иако је оно није било специјално пуномоћје какво је било потребно, чињенице да је прихватио као судија да је постојала непосредна погодба иако таква у смислу одредбе члана 120 Закона о извршном поступку није ни било, да је знао да се на основу пуномоћја које је имао Стојковић не може закључити никакав уговор о купопродаји непокретности, да му је шта више и то предочено, али је учествовао у склапању таквог уговора, па је оваквим поступцима могло да дође до тешких последица, а управо их је он изазвао. Покретањем кривичног поступка који се води против њега тешо је нарушио углед суда, а што је и узроковао нарушавање позитивне слике о судству у јавности. При том Високи савет судства не улази у постојање кривичне одговорности подносиоца приговора, а поготово не да ли је учинио кривично дело примање мита за шта се окривљује, већ у смислу одредбе члана 4 Правила утврђивао да ли би овакви поступци били разлог за покретање поступка против подносиоца приговора и изрицања озбиљне санкције. Високи савет судства налази да би, да није покренут кривични поступак против подносиоца приговора био покренут дисциплински поступак, а тежина кршења законских одредби би биле такве да би му се и изрекла озбиљна санкција. Отуда и на основу овога се налази да је била оправдана сумња у испуњеност критеријума из одредбечлана 14 став 2 Одлуке о критеријумима и правилима.

Из изнетих разлога и у смислу одредбе члана 4 Правила Високи савет судства налази да није испуњен критеријум достојности, односно да је одлуком првог састава Високог савета судства основано оборена.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Андрей".